

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4Csp/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822201946
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8822201946.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Barbarou Kovalikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o. so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát AK Mýtina 48, 811 07 Bratislava proti žalovaného: B. Z., H.. XX. XX. XXXX, R. C. F. XXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie 2.687,05 eur s prísł., t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 241,50 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 241,50 eur od 21. 07. 2022 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30. 08. 2022 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 2.687,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 21. 07. 2022 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Podanie návrhu žalobca odôvodnil tým, že Žalobca a Žalovaný uzatvorili spolu dňa 04. 03. 2014 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. Žalovaný mal poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 21,24 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.650,- eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 55,- eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely toho zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dna 16.1.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bank (uverejnené v Zbierke zákonov pod číslom 36/2004 Z. z.) viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého ma byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezbavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku uvedenej v informácii o obratoch. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti

vyplývajúce mu zo Zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 05. 07. 2022 nový výpis z bankovej karty s konečným stavom ku dňu 30. 06. 2022, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady odporcu s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.687,05 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30. 06. 2022, t. j. v lehote splatnosti do dňa 20. 07. 2022 Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa §517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od 21. 07. 2022.

3. Žalobca pripojil k žalobe plnú moc + osvedčenie o registrácii pre DPH, žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, súhlas so spracúvaním osobných údajov a vyhlásenia Klienta, žiadosť o zvýšenie úverového rámca, výpisy z Bankomatky Quatro.

4. Dňa 06. 10. 2022 bol súdu doručený návrh žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Zároveň bolo súdu doručené odvolanie plnej moci, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, dodatok č. 5 k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22. 09. 2022, žiadosť o postúpenie a prevod.

5. Súd uznesením sp. zn. 4Csp/79/2022- 44 zo dňa 03. 11. 2022 pripustil zmenu na strane žalobcu. Predmetné uznesenie bolo zasielané právnomu zástupcovi žalobcu, právnomu zástupcovi nového žalobcu a žalovanému, ktorej zároveň bola zaslaná žaloba spolu s prílohami ako aj výzva, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia žaloby vyjadřila k žalobe.

6. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadřil.

7. Súd v predmetnej veci nariadil pojednávanie stanovené na deň 27. 01. 2023.

8. Žalobca, jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil. Žalovaný sa pojednávania osobne zúčastnil.

9. No pojednávania konanom dňa 27. 01. 2023 žalovaný uviedol, že k veci nemá čo dodať, listiny mu boli doručené, nemá ďalšie návrhy na vykonanie dokazovanie.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to: osvedčením o registrácii pre DPH, žiadosťou o aktiváciu Bankomatky Quatro, súhlasom so spracúvaním osobných údajov a vyhlásenia Klienta, žiadosťou o zvýšenie úverového rámca, výpismi z Bankomatky Quatro, plnomocenstvom, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, dodatkom č. 5 k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22. 09. 2022, žiadosť o postúpenie a prevod, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

11. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako klient uzavreli dňa 04. 03. 2014 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. Žalovaný sa zaviazal splatiť schválený úverový rámec vo výške 1.650,- eur v mesačných splátkach vo výške 55,- eur mesačne. Medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý úrok vo výške 21,24 %. Súčasťou tejto zmluvy bol aj súhlas so spracovaním osobných údajov a vyhlásenie klienta.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 02. 08. 2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 165,- eur a ak do 16. 08. 2019 nedôjde k úhrade bude oprávnený úver zosplatiť.

13. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti z 04. 09. 2019 právny predchodca žalobcu uviedol, že dlh žalovaného sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 1.812,30 eur.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §565 Občianskeho zákonníka, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

21. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

22. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a. poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b. posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver

23. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Súd výzvou zo dňa 24. 11. 2022 vyzval žalobcu, aby súdu preukázal, ako skúmal bonitu žalovaného.

26. Žalobca dňa 17. 01. 2023 zobral čiastočne žalobu čo do výšky 241,50 eur späť a zároveň sa vyjadril k skúmaniu bonity žalovaného.

27. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

28. V ustanovení § 145 ods. 1 CSP sa uvádza, že ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví s tým, že v ustanovení § 146 ods. 1, 2 CSP sa uvádza, že súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

29. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd v danom prípade, keďže k späťvzatiu v časti 241,50 eur došlo pred začatím konania ako aj pred predbežným prejednaním sporu a pojednávaním, súd konanie v časti o zaplatenie 241,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 541,50 eur od 21. 07. 2021 do zaplatenia zastavil.

30. Žalobca v podaní doručenom súde dňa 17. 01. 2023 uviedol, že čo sa týka posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (bonity klienta - žalovaného), tieto skutočnosti vyplývajú priamo z článku II. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde žalovaný vyplnil informácie týkajúce sa priemerného čistého mesačného príjmu. Žalobca je teda toho názoru, že sú splnené všetky podmienky v § 7 zákona č. 129/2010 Z. z.

31. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom.

32. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (ďalej len „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. V prejednávanom prípade bola teda rozhodujúca otázka neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. môže byť banková pohľadávka alebo jej časť postúpená, ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite

dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Žalobca nepreukázal konajúcemu súdu doručenie výzvy na zaplatenie pohľadávky - celej splatnej sumy najmenej 90 dní pred postúpením. Žalobca totiž preukázal iba vyhotovenie výzvy na sumu 165,- eur zo dňa 02. 08. 2019, pričom sa jednalo o nedoplatok na splátkach. Doručenie Oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru na sumu 1.812,30 eur zo dňa 04. 09. 2019 a výzvy na úhradu celej dlžnej sumy žalobca nepreukázal (súdu nebola doručená doručenka ani žiaden hodnoverný dôkaz). K postúpeniu pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a novým veriteľom došlo dňa 16. 09. 2022, žalovanému to bolo oznámené 22. 09. 2022. Žalovaný sa však najskôr mohol dozvedieť o zosplatení dlhu a o novom žalobcovi až dorúčením žaloby dňa 28. 11. 2022. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Postúpenie pohľadávky je teda v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neplatné.

35. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. novembra 2010, sp. zn. 3Cdo/73/2009, pokiaľ ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, treba uviesť, že táto pôsobí priamo zo zákona (ex lege), a to od počiatku (ex tunc), bez ohľadu na to, či sa tejto neplatnosti niekto dovolal; preto právne účinky, t. j. subjektívne občianske práva a občianskoprávne povinnosti z takto absolútne neplatného právneho úkonu nevzniknú. Súd prihliada k absolútnej neplatnosti právneho úkonu i bez návrhu, t. j. z úradnej povinnosti. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno podľa platného právneho stavu spätne zhojiť ani dodatočným schválením (ratihabíciou), ani odpadnutím vady prejavu vôle (tzv. konvalidáciou).

36. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018 publikované pod R 60/2018: „Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškani) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z. z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Ako už bolo spomenuté v bode 21. tohto rozhodnutia, podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, práve naopak sa prekrývajú.

37. Okrem toho je súd taktiež toho názoru, že v danom prípade napriek výzve súdu žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca postupoval s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru žalovanému, keďže nepreukázal, ako zisťoval jeho výdavky. Zákonodarca uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť jednak jeho príjem a taktiež pravidelné výdavky. Dôraz pri posudzovaní úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný splácať úver. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu o spotrebiteľom uzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to v spoluprácu so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť

objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí.

38. Ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. súd v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti a ako vyplýva z okolností prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup právneho predchodcu žalobcu bol v tejto súvislosti iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Právny predchodca žalobcu vôbec nezisťoval výdavky žalovaného, napriek tomu poskytol žiadaný úver. Nezaujímal sa, aké má žalovaný výdavky na živobytie, a či teda mu zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. Podľa súdu teda nastala zákonná fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 vety druhej a tretej zákona č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie teda uzavrel, že právny predchodca žalobcu v konaní nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu v spomínanom ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

39. Zároveň však súd vychádzal zo záveru o nemožnosti predčasného zosplatnenia úveru a to s poukazom na § 11 ods. 2 vetu prvú zákona č. 129/2010 Z. z. po zohľadnení zásady „a minori ad maius“ vzhľadom na to, že dospel k záveru o hrubom porušení povinnosti veriteľa v súvislosti so zisťovaním a preverovaním schopnosti žalovaného splácať úver. Z toho dôvodu bolo nutné aplikovať aj vetu prvú citovaného zákonného ustanovenia. Súd preto predčasné zosplatnenie úveru vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon veriteľa aj z tohto dôvodu.

40. Nakoľko žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky, teda svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súdu neostávalo iné ako žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietnuť.

41. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

44. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. V konaní bola úspešnejší žalovaný, nakoľko žalovanému ale žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že jej náhradu trov konania nepriznal, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/5/2017 zo dňa 25. 01. 2017.

46. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.